

FOOD 4 THE SOUL

„In your hearts set apart Christ as Lord. Always be prepared to give an answer to everyone who asks you to give a reason for the hope that you have. But do this with gentleness and respect...” (1Peter 3,15).

While faith is a personal matter, it should not be kept to oneself. This clarion call of the Church's mission is in step with the words of Christ just before His ascension. In every age we should check on our preparedness, as we are called to fulfill the Great Commission. In every day we are to ask ourselves: Am I ready to do my part in the work of the Church that I am a member of? The above quoted verse form the Epistle of Peter should serve as a tool for self-examination.

The preparation: "In your hearts set apart Christ as Lord." Am I prepared?

The assignment: "Always be prepared to make a defense to anyone who calls you to account for the hope that is in you." Is my defense Biblical, logical and personal?

The mood: "But do this with gentleness and respect". Am I in step with the humble Lord I follow?

While we should not be boisterous in sharing our faith, to give an "answer" (apologia) means a reasoned defense of one's position and perspective.

Lord, as I acknowledge your Lordship over my life, I ask you to help me to be prepared to reason for my hope in you, using a language and living a life that my acquaintances should understand. Amen.

Pastor Novak

PRAYER

If Jacob's desire had been given him in time to get a good night's sleep, he might never have become the prince of prayers we know today. If Hannah's prayer for a son had been answered at the time she set for herself, the nation might never have known the mighty man of God it found in Samuel. Hannah wanted only a son, but God wanted more. He wanted a prophet, and a saviour, and a ruler for His people. Someone said that, "God had to get a woman before He could get a man." This woman He got in Hannah precisely by delaying the answer to her prayer. Out of the discipline of those weeks and months and years there came a woman with a vision like God's, with tempered soul and gentle spirit and a seasoned will prepared to be the kind of a mother for the kind of a man God knew the nation needed.

- W.E. Biederwolf

BAN ON CHARISMATIC PRACTICES

A spokesman for a Southern Baptist seminary in Fort Worth, Texas, is defending the public stance that theology school has taken against certain contemporary charismatic Christian practices or beliefs.

In late August, Pastor Dwight McKissic of Cornerstone Baptist Church in Arlington, Texas, preached a chapel message at Southwestern Baptist Theological Seminary, during which he spoke of having experienced a "private prayer language." That reference to what some charismatic believers describe as speaking or praying "in tongues," prompted the seminary to pass a resolution stating that it would neither endorse charismatic practices — including "private prayer language" — nor employ those who promote such practices.

The message sparked debate throughout the Convention, with some Southern Baptists saying that encouraging Christians to speak in tongues conflicts with the policy of the SBC's International Mission Board, which prohibits appointment of missionary candidates who practice a private prayer language.

And now, some two months after the inciting chapel sermon, trustees at Southwestern Baptist Theological Seminary (SBTS), have voted 36-1 not to tolerate any endorsement or promotion of the practice on the school's campus. McKissic himself cast the dissenting vote and commented afterward on the "charisphobia" of the prohibition. However, he told the Christian Post he praises God for the "clear, forthright, honest" statement from SBTS, which he hopes will lead to further clarification of where the SBC stands on this issue.

Seminary Head on Charismatic Christianity: Let Baptists Be Baptists Paige Patterson, president of SBTS, defends the seminary's ban on private prayer language, saying it was important for the school to remain faithful to Baptist witness and distinctions. "We do believe in absolute religious liberty," he observes, "but we also believe that if you're going to be a New York Yankee, you shouldn't wear a New York Mets uniform."

In other words, Patterson explains, "We believe Baptists ought to be Baptists and charismatic folks ought to be charismatic. We simply felt that at this point it was necessary to indicate the trajectory of our school." He characterizes the seminary's ban as a move to affirm the Convention's doctrine and its distinctiveness.

"We recognize that our charismatic brothers and sisters are just exactly that

— they're brothers and sisters in Christ," the seminary president points out. "We honor that, and we do a lot of things with them; but we're Baptists," he says. "We are concerned about the confusion that often exists now as to who's what and where."

Patterson says SBTS adopted its firm stance against Pentecostal or charismatic practices, in part, in the interest of maintaining the school's focus on the denomination's primary concerns. "The emphasis that we want to have here at Southwestern Seminary," he asserts, "is on the evangelization of the lost and the international mission enterprise."

AgapePress

A letter from Ruth Wright

Dear Friends,

This Fall we have had an extraordinary ESL program. First of all God provided a committed, trained, and enthusiastic volunteer staff to teach English to the Internationals. Two of the staff who are teaching also volunteered to teach a Bible class 30 minutes before the English Classes start, and there are 6 attending this. As the Bible teacher was sharing the story of the birth of Christ with the nativity scene, one student came up to the front, quietly picked up the baby Jesus and held it looking at the baby, then quietly returned to his seat. One wonders what was going on in his mind and heart.

I personally meet with one woman from Mexico who has a hunger to learn what is in the Bible.

On November 16, a delightful Thanksgiving Dinner was served to the students and staff. What a great turnout even though most of the day was a rainy down-pour. A woman in my church and her mom presented a skit called "The First Thanksgiving," and our Pastor brought a brief talk about Jesus.

On December 14 we held our annual ESL Christmas program. More than 100 came, including their families. The message was Peace, and Joy comes from Jesus. The students brought desserts from their country for all to enjoy.

Our staff truly desires to see some of these students come to know the Lord this year. It is our earnest prayer.

Thank you for praying, giving, and just remembering us during the year.

I want to ask for God's blessing in your lives in the New Year to come.

We serve a living Savior.

Ruth Wright

CHILD OF THE REVOLUTION

Paul Juras first encounter with the Russian army in his native Hungary was during the Second World War, when a soldier tried to hang him.

Mr. Juras was born in 1937 and the town he lived in near Budapest was occupied by the Russians.

He and a boyhood friend were teasing a Russian soldier standing on duty in front of a mansion the army had converted into its headquarters. Even now, Mr. Juras remembers the soldier as a small man with an ill-fitting helmet that fell to his ears, pushing them out.

The soldier — forbidden to move — glowered at the boys as they mocked him.

The children stayed in the yard and played, forgetting the soldier. But when his shift finished, he chased them through the yard and caught young Paul.

He tried to bite and scratch his way free, but the soldier wrapped a telephone cable hanging from a tree around his neck.

“The last thing I saw while I was awake was a Russian officer running from the mansion (and toward me).”

Mr. Juras was choked to unconsciousness. When he woke up, his attacker was unconscious beside him and the officer, who apparently saved his life, was standing over them.

“He tried to tell me not to tell my parents,” he says. “I never saw the soldier again.”

“We were Christians so we aren’t supposed to hate anybody, but I had a little hatred in my heart for him. That was my first encounter with my Russian comrades.”

It wouldn’t be the last.

Mr. Juras, 67, who now lives in Richmond Hill, fought Russian troops during the Hungarian Revolution late in 1956 before fleeing to Austria and, eventually, to Canada.

Mr. Juras participated in an Oct. 22 ceremony in Budapest Park on Toronto’s Lakeshore Boulevard to mark the revolution’s 50th anniversary. The next day he was at Toronto’s city hall to see the raising of the Hungarian flag.

Such a ceremony may have seemed impossible growing up under a communist Hungary and its Soviet-imposed policies.

Mr. Juras remembers women living in fear of rape by soldiers and families having many possessions taken away by the government. An early school picture shows a young Paul wearing a smile but no shoes.

“But there were lots of humane soldiers, also,” Mr. Juras adds. “There were lots of good ones and we were friends with some of them.”

When protests against the government turned into revolt on Oct. 23, 1956, a teen-aged Mr. Juras joined those from his town of Pecel who travelled to Budapest to fight.

After grabbing firearms and ammunition from a police station, the men drove a truck to the capital. The first sign of Russian forces they encountered was a tank parked on a road within the city limits.

But instead of driving into Budapest in the back of the vehicle the men walked past in pairs, acting casual. Then two men drove the truck past with the weapons stashed in it.

Paul Juras (left) and two of his siblings photographed in Hungary during the Second World War.

“The soldiers (in the tank) were scared, too, because at that time there wasn’t much fierce fighting,” Mr. Juras says. “That was just the beginning.”

But the fighting heated up quickly. One gun battle left Mr. Juras with bullet holes in his trousers. Another time, sniper fire forced him to dive to the street and play dead.

While Mr. Juras lay on the ground, his friends returned to the town and told his family he had died. When he later returned very much alive to Pecel, his mother was walking to church and saw him on the street.

“Son, you’re dead,” she said, then realized he had survived. Mother and son burst into tears and embraced.

Even travelling in and out of Budapest during the revolution was dangerous. Once, he and a friend were taking back roads to the city when four Russian sol-

diers brandishing guns jumped from a bush.

Those caught with firearms or ammunition would have been shot and Mr. Juras

had a gun and bullets in his boot. The soldiers began frisking the two men.

“Goodbye Mike, we’re finished,” he whispered to his friend.

But he remembered his identification book — about the size of a wallet — bore the Soviet hammer and sickle.

“Don’t worry, I’m a communist,” he toll the soldiers, showing them the book.

The soldiers let the men go and one even patted him on the back. Mr. Juras later threw the gun and bullets into a corn field.

When the revolution was quashed in early November, Mr. Juras was among those who fled Hungary to avoid death or imprisonment.

He arrived in Canada in April, 1957 and made his way to Ontario. He found work with his cousin’s family on a tobacco farm near Delhi.

“I hated cigarettes, but that’s where he took me, to a tobacco farm,” Mr. Juras says. “But I was glad I came to this country I love Canada so much.”

Mr. Juras later moved to Toronto and worked as a steam fitter. He met his future wife, Anna, at the Hungarian Baptist Camp in Rama in 1960 and they married in 1966. The couple raised two sons, Paul, 39, and Peter, now 36.

The family moved to Richmond Hill in 1988.

Resentment can last a lifetime, but understanding can come in a flash. About five years ago, during a church breakfast and prayer service, Mr. Juras started weeping.

The men were singing Amazing Grace and beside him was a Russian of about the same age.

“I couldn’t sing anymore. I was so emotional and tears were running down my cheeks,” Mr. Juras recalls.

Because of the language barrier Mr. Juras couldn’t explain why he was crying. The Russian man’s daughter later translated for him.

“You’re Russian and I’m Hungarian but we sang Amazing Grace together,” he said through the daughter. “I could have shot you during the revolution or you could have shot me. But here we are and we’re in Canada and we’re not enemies anymore.”

“He understood why I was crying.”

Story by *Michael Power*, Edited in the *Richmond Hill Liberal* newspaper on October 31, 2006. Mr. Juras’s picture as he holds his original Hungarian identification book (*személyi igazolvány*) appeared on the front cover.

A POSZTMODERNIZMUS ÉS A GYÜLEKEZETEINK

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnökségétől kaptuk ezt a tanulmányt, mely azokat a kihívásokat elemzi, amelyekkel ebben a korban szembe kell néznie Románia baptista gyülekezeteinek. Mivel nem csak őket érinti mindez, mi is jónak látjuk ennek ismertetését olvasóinkkal.

A tanulmányt a Romániai Baptista Unió Tanácsa 2006. október 11-12. között Baksabányán ülésen készítette. A magyar szövetség vezetői is részt vettek ebben a munkában.

Isten Igéje azt mondja nekünk, hogy „az utolsó napokban nehéz idők jönnek” (2Tim 3,1).

A Biblia szemszögéből „az utolsó napokat” a következő dolgok jellemzik:

- * A Szentírás igazságának feladása különböző kitalált mesék javára (2Tim 4,4); egészséges tanításoknak olyan dolgokkal való helyettesítése, amelyek a fület csiklandozzák (2Tim 4,3);

- * A vallásos élet elpogányosodása démoni elemek beszűrődése által (1Tim 4,1);

- * Az egyén és a társadalom erkölcsi romlottsága (2Tim 3,1-4);

- * Mindenféle tekintély elutasítása (istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, féktelenek, gögösek, szemtelenség, stb. (2Tim 3,2);

- * A felszínes kegyesség előnybe részesítése (2Tim 3,5);

- * Az erkölcstelenség támogatása tudományos magyarázat leple alatt (2Tim 4,6-7);

- * Az élvezetek elsőbbsége a kegyességgel szemben („inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent”); 2Tim 3,4. Lk 17,26-27);

- * Az anyagi dolgok elsőbbsége a lelkiekkel szemben (2Tim 3,2. Lk 17,28);

- * A biblikus hittel szembeni intolerancia (2Tim 3,12. Lk 21,12).

Ez a röviden bemutatott bibliai perspektíva segít nekünk jobban megérteni azt, amit a teológusok és filozófusok *posztmodern* kultúrájának vagy civilizációjának neveznek. Nagyon távol értelmelve Bruce Milne meghatározása szerint a posztmodernizmus egy komplex kulturális mozgalom, amely elméleteket, irányzatokat és különböző, néha ellentmondásos stílusokat foglal magába, amely azonban rendelkezhet közös elemekkel is. Ezek szerint a posztmodernizmus (a kortárs társadalom):

- * Elutasítja a világgal és az étellel kapcsolatos univerzális nézeteket, beleértve a keresztyén felfogást.

- * A pluralizmust és a relativizmust támogatja, a felfogások és stílusok változatosságának leple alatt, azt állítva, hogy mindegyik egyformán értékes és igaz. A posztmodernizmusban a Biblia már nem Isten normatív Szava, hanem csak régi iratok egyszerű gyűjteménye.

- * Kijelenti a stílus felsőbbrendűségét a lényeggel szemben. Attól a pillanattól kezdve, hogy nem létezik egyetemes, objektív igazság, a vallás preferencia kérdéssé válik, míg az élvezet döntő tekintély lesz.

- * Elutasítja az igazság vagy az abszolút erkölcsi értékek igényét. A posztmodernnek számára az erkölcs, akárcsak a vallás, ízlés vagy választás kérdése. Következésképpen a tolerancia a posztmodernizmus alapvető erényévé válik.

- * A személyes tapasztalatot és preferenciát hangsúlyozza.

- * Lehetővé teszi a vallási csoportokhoz való csatlakozást tisztán szubjektív kritériumok alapján. A posztmodernizmus szerint már nem a kinyilatkoztatás a hit hiteles forrása, hanem a tapasztalat.

- * Tagadja a bibliai szöveg objektív jelentését, amely a szerző szándékát képviseli, szabadságot nyújtva az olvasónak, hogy maga határozza meg saját értelmezési rendszerét.

- * Az igazságra jogot formáló bármilyen kijelentésre adott válaszában a kritikát és az iróniát részesíti előnyben.

Ebből a rövid bemutatásból kiderül, hogy a posztmodernizmus jellemzője egyfelől az a törekvés, amely a bibliai keresztyénség értékeitől való részleges vagy teljes elszakadást jelenti, másfelől egy új hullám elősegítése az élet minden területén, beleértve a zenét és a vallást. Ennek a kulturális-filozófiai-vallásos hullámnak a hatása a gyülekezetben is érezhető.

Ezzel kapcsolatban csak néhány tényezőt említünk meg:

A **prédikálásban** megfigyelhető a bibliai hitelvek érvényesítéséről való lemondás olyan üzenetek érdekében, amelyek a hallgatók szubjektív szükségére összpontosítanak. A prédikáció központi eleme többé már nem a megfeszített Krisztus, hanem a boldog ember. Ugyanakkor, a bibliai igazság hirdetése bibliai vagy szép művelődéstörténeti események elmesélésével helyettesítődik, amelyek nem sértik a hallgatót.

Az **istentiszteleti formákban**, a stílusnak a lényeggel szembeni elsőbbségét elősegítendő, a pantomimot, a

„rövid színdarabot” és a videó-klipet részesítik előnyben az Ige hirdetése helyett. A vizuális kép látszik helyettesíteni a hallott szót. Ugyanígy, a zene fontosabb lesz az Igénél és az imádságnál.

Ami a **gyülekezetek belső életét** illeti, az a felfogás és gondolat részeseül előnyben, miszerint mindenkit be kell fogadni, és fel kell venni, függetlenül az adott emberek magatartásától, mintegy a gyülekezeti fejelem alternatívájaként.

Az **egyéni életben**, a Szentírás tanulmányozásának lelki gyakorlatát, a bűjtöt és az imádságot felváltja az a kényelmesség és felületesség, amit a legújabb zene-kazetták és CD-k hallgatása vagy a legújabb DVD-k megtekintése nyújt.

A **helyi gyülekezet iránti elkötelezettséget** felváltja a gyűlések (konferenciák, koncertek, fesztiválok, táborok, csoportok, stb.) vagy alkalmak előnybe részesítése, amelyekben fellelhető az egyénileg kedvelt stílus.

Az **evangélizálás** területén kedvelt a keresztyén előadás (koncert, film, sport, stb.) és a vallásos marketing, a prédikálás, a bibliatanulmányozás és az imádkozás helyett. Végére is, a posztmodern fordulat a poszt-felekezeti támogatja. A lelkiséget többé már nem szükség korlátolt és elnyomó doktrínákra és gyakorlatokra korlátozni, hanem inkább fel kell szabadítani a korlátozás minden formája alól. Következésképpen, ilyen szlogenek lesznek közkedveltek: „gyülekezet felekezet nélkül”, és „Krisztus, igen! Gyülekezet, nem!”

Tekintettel a kor körülményeire, amelyekbe Isten helyezett bennünket, az Unió Tanácsa és a Szövetség Elnöksége érett döntések hozatalára hívja fel az ország egész testvériségét.

Jóllehet a világban élünk, a Biblia arra tanít minket, hogy ne legyünk olyanok, mint a világ.

Függetlenül attól, hogy milyen formát ölt a kor lelkisége, Pál apostol azt mondja nekünk: „*ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával...*” (Róm 12,2).

Megelőlegezve és jellemezve ezeket az idöket, Pál apostol, a Szentlélektől megvilágosodva, azt tanácsolja Timóteusnak, hogy:

- * „*A szentségtörő és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el*” (1Tim 4,7);

- * Legyen példás és becsületes keresztyén ember (1Tim 4,12-13);

- * Tartson ki a Szentírás tanulmányozásában (1Tim 4,13-16);

- * Szakadjon el a kegyesség látszatát őrző, de erkölcstelen emberektől (2Tim 3,5);

- * Maradjon közösségben azokkal, akikről a tiszta evangéliumot hallotta (2Tim 3,10-14);

* Kapaszkodjon a Szentírás ihlettségébe, tekintélyébe és elégséges voltába (2Tim 3,15-17);

* Tartson ki a Szentírás hirdetésében (2Tim 4,1-2);

* Legyen kész megfizetni az állhatatosság árát a szolgálatban (2Tim 4,5);

* Ápolja a hívők imaéletét (1Tim 2,1-9).

Úgy véljük, hogy ezek a szent tanácsok pontosan azok az igazságok, amelyek mellett nekünk is ki kell tartanunk. Függetlenül a társadalomban végbemenő változásoktól, felszólítjuk a gyülekezeteket és a lelki munkásokat, hogy legyenek állhatatosak az igehirdetésben, a bójtölésben és az imádkozásban. Az Úr és a helyi gyülekezet iránti elkötelezettség érdekében bátorítunk az evangélizálásra és a testvéri szeretetre, a szent életre, tekintettel az Úr közeli eljövetelére.

A szent és aktuális ígéretekre alapozva nem húzódunk meg a lövészárkok mögött, és nem zárkózunk be a falak közé. Annak tudatában, hogy az Úr szuverén, hogy Ő uralkodik, és minden az Ő irányítása alatt van, hívünk benneteket, hogy kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtérrel. Meg vagyunk győződve, hogy az evangélium ezekben az időkben is olyan szó, amelynek átfórmáló ereje van. Továbbra is szeressük az Igét, olvassuk, higgyük, éljük és hirdessük. A Szentlélektől való teljes függésben használjuk ennek a kornak a kihívásait arra, hogy az embereket megtérésre vezessük!

Kívánunk számotokra és szeretteitek számára az Úr Jézus lábainál töltött áldott ünnepeket!

*A román Unió részéről az elnök és a főtitkár,
a magyar Szövetség részéről Borzási István elnök és Gergely István főtitkár*

Megjelent Budapesten az ÁHÍTAT 2007.

Mivel gyülekezeteink testvérisége is rendszeresen olvassa, igehirdetéseink textusait is általában ehhez igazítjuk, szeretettel ajánljuk, mindenkinek. Ára 1000 forint, megrendelhető közvetlenül a budapesti baptista könyvesboltból (+36-1-352-9993), vagy a lelkipásztorainkon, gyülekezeti könyvtérjesztőinken keresztül. A világszövetségünk kiadványához ebben az évben *Herjeczki* testvér írta az itt is olvasható ELŐSZÓT.

Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa... (1 Zsolt 3)

“Szeretettel köszöntöm az Áhítat 2007. olvasóit. Remélem máris megnyerte tetszésüket ez a könyv, amit az előttünk

levő év során olyan sokszor kézbe vesznek majd. Most még csak az izléses borítót látjuk, s belelapozva megállapítjuk, hogy körülbelül a tavalyi formát követi. A tartalmát majd menet közben – egy év során fedezzük föl. Micsoda tartalom! Több mint 700 igemagyarázat, vasárnapokra imaórai és vasárnapi iskolai sorozat.

Az Áhítat a Magyar Baptista Világszövetség kiadványa. Szerkesztését, kiadását a Magyarországi Baptista Egyház koordinálja. Köszönöm a szerkesztő testvérek és a kiadással fáradozók gondos munkáját. Föltételezem, hogy a gazdaságos előállítási és terjesztési szempontok miatt a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége is kiadja ugyanezt az anyagot. Bízom benne, hogy kellő példányszámban eljut majd a nagyvilág minden magyar gyülekezetébe.

Az Áhítat a magyar baptisták egyetlen közös kiadványa. Mivel mindegyik magyar szövetség lelkipásztorai képviselve vannak az áhítat írói között, mindannyian magunkénak érezhetjük azt. E kiadványnak ugyanaz az erőssége, mint a gyengéje. A magyarázatok nem egyformák,

mint ahogy mi sem vagyunk egyformák. S miért is lennének azok? A 23000 magyar baptistát képviselő küldöttek Debrecenben ez év augusztusában 14 ország zászlaját helyezték el a pódium előtt. Hat tagszövetség lelkipásztorai és gyülekezeti munkásai szolgáltak a MABAVIT III. nagyszerű ünnep napjain, mintha mindig is ismerték volna egymást, s mintha gyakran szolgáltak volna már együtt. Pedig olyan ritkán van ilyenre alkalom.

Olvasom a szövetségeink lapjait, s együtt örülök testvéreimmel, vagy éppen együtt sírok velük – mint egy nagy család egymástól ugyan távol élő, de egymáshoz ragaszkodó, egymásról tudni akaró tagjai. És olvasom, minden nap olvasom az Áhítatot. És ez is összeköt testvéreimmel, de valahogy egészen másként, mint az újságaink. Kicsit úgy, mint amikor az ebédnél egy asztal köré ül a család és együtt étkezik. Ez a családi asztal hatalmas – reggel, este húszezren is köré

ülhetünk, s ülünk is, azt hiszem. Vagy vasárnap reggelként talán még annál is többen imádkozunk ugyanazért az imatémáért. (Az Interneten is elérhető az Áhítat, címe: www.baptist.hu)

Az Áhítat 2007. nem Biblia, hanem az Ige egy-egy olvasásra kijelölt szakasza fölötti elmélkedés. Csak az Ige örök és változhatatlan. Mi változunk és magyarázataink is változnak. Bízom benne, hogy a kedves olvasó minden nap friss, elgondolkodtató, áhítatra serkentő elmélkedésre talál majd e könyvben. S miközben olvassuk, tanulmányozzuk Isten gyönyörűséges igéjét, olyanokká válunk, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. Élünk és gyümölcsöt is termünk – az Ő dicsőségére.”

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT!

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél – az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Borzási István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az észak-amerikai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kulcsár Sándor elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán lelkipásztorért és munkatársaiért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Varga Attiláért és munkatársaiért.

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

ÚJESZTENDŐ

Eltűnt egy esztendő az élet ködében,
Haladnak az évek, mint vándor az éjben.
Haladnak, szaladnak, velük együtt én is,
De a határkőnél most megállok mégis!
Megállok csendesen, s fölnézek az égre.
Felhők szép fodrára, esthajnali fényre,
S úgy nyitok utat a rohanó időnek,
Úgy mondok búcsút az öreg esztendőnek!

Eredj, vén Szilveszter... Új év,
jöttöd várom,
Jövőmet, utamat immár veled járom.
De ahogy te elműsz, elműlik majd minden.
Állandó és örök itt a földön nincsen.
Mert elszáll az illat és lehull a virág.
Napok múlásával változik a világ,
Lehull a falevél, elhordják a szelek,
S én, ki porból lettem, ismét porrá leszek!

Csak egy az állandó, csak egy,
az Úr, Isten,
Aki van odafenn és aki itt van lenn,
Akinek kegyelme letörli a könnyet,
S elhaló kebelbe életerőt önthet.
Vándor vagyok én is, te is jó barátom,
A célt itt a földön sohasem találom.
De te sem találsz, hiába keresed.
Ha csak a Megváltód: Jézust meg
nem leled!

Jézus Krisztus az Út, Igazság és Élet,
Benne a halál is új erőre éled,
Ha hisszük, a sátán tőlünk visszaretten,
S feltámadunk egykor új, szellemi testben
Jöjj hát újesztendő! Szívemet kitarom,
Ünnepi imával Megváltómat várom...
S földi vándorpályám bármikor ér véget,
„Názáreti Jézus! Én követlek Téged!”

Emericus

JÖJJ ÉLŐ VÍZ

Jöjj, élő víz, Te égi íz,
Csak téged óhajt szívem!
Más forrás nincs, Csupán e kincs,
Ez megelégit ingeny.

Hű Megváltóm, Szabadítóm!
Életre buzgó kútfő!
Öt sebedből, Szent véredből
Megváltás, élet, üdv jő.

Jöjj, szomjazó! Az Üdvadó
Itt élő vizet kínál.
Kérd hittel őt! Ad új erőt,
A szomjazókra még vár.

Jézus az út, Ki rajta fut,
Bő legelőkre lehet.
Nézd lábnyomát, halld meg szavát,
Jó vizekre terelget!

Törj össze gát! E nagy világ
Szomjazza rég a békét.
Áradj folyó, Bünt tisztító,
Add vissza ékességét!

Gerzsenyi Sándor

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

„IMHOL VAGYOK!”

Ez volt a válaszuk a megszólításra.
– De vajon hol van megírva?

1. Ábrahám	2. Izsák
3. Ézsau	4. Jákób
5. József	6. Mózes
7. Sámuel	8. Akhimélek
9. Méfíbóset	10. Dávid
11. Ézsaiás	12. Anániás

Raadás:

Az Úr is így szólt népéhez: „Imhol
vagyok!” – Hol van megírva?

*Gerzsenyi Sándor, Bibliai Fejtörő
című könyvéből*

A megfejtéseket február végéig várjuk.

Miért szeretem lapozgatni a Bibliát?

Kedves Herjeczki testvér!

Feleségemmel nagyon szeretjük a
“Lapozgassuk a Bibliát” című ígéket
keresni, lapozgatni a Bibliát. Nagy
örömet találunk benne. Van amit nehezen
találunk meg, de a novemberi 13 íge-
helyből 6 íge az én drága ígéim közt van,
amit eddig megtanultam (ami 850
ígevers). Amit nagyon köszönök az
Úrnak. Mindenért Istené legyen a di-
csőség. Ez is az Ő kegyelmi ajándéka a
számomra. Ennek a sok, drága ígének kb.
80 %-a mind valamilyen átélés, felelet
Istentől, sokszor nehéz helyzetekben.
Köszönöm az Úrnak, hogy Ő fogja jobb
kezemet. Nagy szük- ségem van rá. Nagy
szeretettel köszöntöm a Herjeczki test-
vért és a szerkesztőség minden tagját.

Testvéri üdvözléssel:

id. Gutti Miklós, Budapest

ŐK NÉGYEN (AZ ISTENFÉLŐ ZAKARIÁS ÉS HÁROM BARÁTJA (Mk 2:1-12.))

1. Itt van újra Jézus a városban!
2. Mindenki hozzá siet!
3. Ismeritek Nátánt, a bénát?
4. Gyertek, menjünk mi is, de vigyük
Nátánt is!
5. Könnyebb lesz, ha az ágyával együtt
visszük.
6. Idáig már eljutottunk, de hogy
fogjuk bevinni? Képtelenség!
7. De jó ötlet Fülöp! – Siessünk vele a
ház tetejére!
8. Bontsuk ki gyorsan a ház fedelét!
9. Sodorjunk kötelet a felső ruhánkából!
10. Így már le is tudjuk engedni.
11. NEKI MA JÉZUS ELÉ KELL JUT-
NIA! Találkozni kell vele! Látnia kell ŐT!
12. Itt fönnt semmit se hallunk! Most
miről beszélnek?! Még mindig beszél-
getnek...Mások is beszélnek...
13. NÉZZÉTEK!! NÁTÁN MEGMOZ-
DUL! Fölállt! Mit csinál az ágyával?
Összeszedi...fölvesszi a hátára... és... már
kis is ment a házból!
14. Pont így képzeltem el! Hittem,
tudtam, hogy ez megtörténhet!
15. GYERTEK! BESZÉLGETNÜNK
KELL VELE AZONNAL!

Szlovák Tibor

PROTOEVANGÉLIUM

... ő a fejedet tapossa... (1Móz 3,15)
Ígéret. Egyike az elsőeknek, amit vilá-
gunk kezdetén kapott az ember. Azt
mondjuk róla: protoevangélium. Az első
jó hír. Már nem várjuk a beteljesedését,
mert már réges-régen beteljesedett. Az
Úr Jézus alaposan a fejére taposott az ősi
kígyónak. Legyőzte őt néhány ezer éve.
Véglegesen legyőzte. Nem lett felfüg-
gesztve a harc, nincs több menet, hanem
kész, véget ért, elúszott a győzelem re-
ménye a sátán számára.

SzH (Áhítat 2006)